

Kuldme taro

VISCONTI-SFORZA
KAARDID

MARY PACKARD

KAARTIDE ILLUSTRATSIOONIDE AUTOR RACHEL CLOWES

EESSÕNA AUTOR ROBERT M. PLACE

INGLISE KEELEST TÕLKINUD HELEN URBANIK

TÄNAPÄEV

Brimming with creative inspiration, how-to projects, and useful information to enrich your everyday life, Quarto Knows is a favorite destination for those pursuing their interests and passions. Visit our site and dig deeper with our books into your area of interest: Quarto Creates, Quarto Cooks, Quarto Homes, Quarto Lives, Quarto Drives, Quarto Explores, Quarto Gifts, or Quarto Kids.

Originaali tiitel:
Mary Packard
The Golden Tarot
Race Point Publishers, 2013

Esmatrükk: 2013, Race Point Publishing,
The Quarto Group, www.QuartoKnows.com
Käesolev 2013. a väljaanne on avaldatud Race Point Publishingi poolt
koostöös The Book Shop, Ltd.-ga.

Kõik õigused kaitstud. Ühtki selle väljaande osa ei tohi reprodutseerida mehaaniliste või elektrooniliste vahenditega ega mingil muul moel kasutada, kaasa arvatud foto-paljundus ja infosalvestus, ilma autoriõiguse omaniku loata. Kõik raamatus kasutatud pildid ilmuvad autorite teadmisel ja nõusolekul.

Kujundus: Tim Palin Creative
Tõlkinud Helen Urbanik
Toimetanud Siiri Soidro
Eestikeelne teostus Siiri Timmerman

© 2013 Quarto Publishing Group USA Inc.
© 2013 by The Book Shop, Ltd.
Tõlge eesti keelde © Helen Urbanik ja Tänapäev, 2019
ISBN 978-9949-85-534-6
www.tnp.ee

Trükitud Hiinas

SISUKORD

Eessõna	4
1. peatükk: ajalugu	6
2. peatükk: jumalik taro	20
3. peatükk: tee tarkuse juurde	28
4. peatükk: trumbid	44
5. peatükk: neli masti	92
6. peatükk: taro teekond	126
Fotode allikad, lisa lugemist, tänuavaldused	144

EESSÕNA

Mängukaartide komplektid on Euroopas tuntud alates neljateistkümnendast sajandist. Vanim kaardipakk koosnes neljast mastist ja sarnanes ülesehituselt tänapäevasele komplektile, kus on igas mastis kümme numbrikaarti ja kolm pildikaarti selle erinevusega, et mastideks olid mündid, karikad, mõõgad ja nuiad. Renessansiaja Itaalias, aastatel 1410–1442, lisati sellele komplektile neli emandat ja viies mast, mis koosnes müstilistest saladuslikest tegelasest, ning nii pandi algus taro traditsioonile.

18. sajandi lõpust alates on okultistid pidanud tarot oma maagilise varustuse asendamatuks osaks. Selleks et lisada nende hinnangul sobival määral ajaloolist tausta, mõtlesid nad välja kahtlasi põlvnemislugusid ja seoseid. Komplekt väideti pärinevat vanast Egiptusest ning selle olevat loonud müütilise targa Hermes Trismegistose juhendamisel iidsete kabalistid või Egiptuse preestrid. Kuigi kõik okultistide arvamused ei olnud valed, ei vasta need väited tõe. Halvimal juhul püstitavad okultistide seisukohad segadust tekitava müüri, mis takistab inimestel hindamast kaardipakis leiduvat müstilist pärandit.

Parim viis, kuidas me saame taro algupärase traditsiooni väärtustada, on lähtuda vanimatest olemasolevatest kaartidest. Kõik varased näited on uhked miniatuursed kunstiteosed, mille kunstnikud on üllaste patroonide tarbeks kujundanud raskele

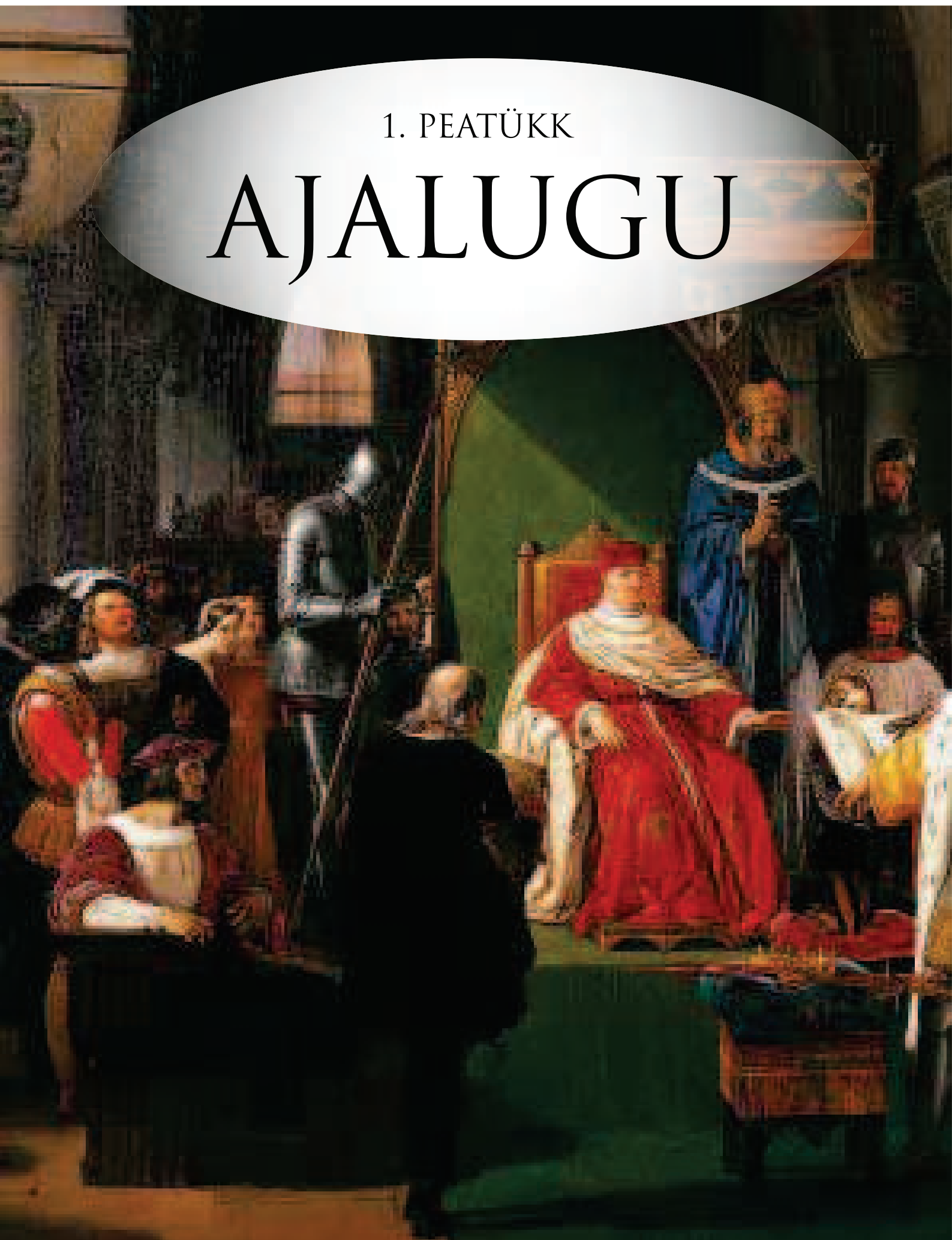
paberile värvide ja lehtkullaga. Kõigist neist komplektidest on kaarte puudu. Olemasolevatest komplektidest loodi viisteist Visconti perekonnale, kes valitsesid Milanot. Neist komplektidest üks, Visconti-Sforza taro on eriline selle poolest, et tegemist on kõigist varastest komplektidest kõige täiuslikumaga. Siin näeme esimest korda komplekti, milles on Narr ja kahekümne ühest praegu standardiks peetavast trumbist üheksateist (puuduvad ainult Saatan ja Torn). Kui Prantsuse kuningas Louis XII 1499. aastal Milano vallutas, sai Milano tarost Prantsuse kaardipaki, mida tuntakse Marseille taro all, mudel – hiljem avastasid selle okultistid ja seda hakati kogu maailmas standardiks pidama.

Raamatus „Kuldne taro” saab Mary Packard suurepäraselt hakkama Visconti-Sforza taro taastutvustamisega. Ta selgitab selle ajalugu ja tähendust ning hindab kõrgelt selle ilu ja kasulikkust ennustamisel. Taas näeme, et taro väljendab ajatut müstilist filosoofiat – pärandit, mille kaotamist me ei saa lubada.

Robert M. Place

1. PEATÜKK

AJALUGU

uidas tähistaks 15. sajandi keskel Milanos elav rikas ja võimukas aadlik mõnda sündi, pulma või aastapäeva? Hea valik oleks portree, kui see poleks nii tavaline. Vastuvõtt oleks vahva, kuid see saab ruttu otsa. Ei, see peaks olema midagi püsivat ja unikaalset – midagi sellist, mis on jõukohane ainult silmapaistvate sotsiaalsete sidemetega ja väga varakatele isikutele. Uus trend lasta kujundada mängukaartide komplekt sobiks ideaalselt. Andekate kunstnike maalitud kaardid andsid aristokraadile originaalse võimaluse tähistada mõnda silmapaistvat sündmust ja tõsta esile oma kõrget staatust.

Sageli olid maalitud kaartidel kujutatud tellija pereliikmeid, kes olid rietatud oma kõige parematesse rõivastesse ja poseerisid väga keerukates asendites. Need kaardid annavad tulevastele põlvedele imelise võimaluse heita pilk sellel ajahetkel antud paigas õitsengut nautinud aadlike ellu, olgugi et see oli idealiseeritud. Ühe vanima ja kõige täielikumalt säilinud mängukaartide komplekti tellijaks oli Milano valitsev perekond Visconti-Sforzad.

Eelmisel lehel: *Filippo Maria Visconti, Milano hertsog, keda on sellel Francesco Hayezi üheksateistkümnenda sajandi maalil kujutatud tagastamas Aragoni ja Navarra kuningatele krooni.*

PEREKONNASIDEMED

Hertsog Filippo Maria Visconti oli väidetavalt Itaalia rikkaim mees, kuid ka tema elu ei olnud murevaba. Kuna viieteistkümnendal sajandil moodustus Itaalia paljudest sõdivatest linnriikidest, oli seal elu kõike muud kui rahulik. Hertsog nagu teisedki maaomanikest aadlikud pidi olema pidevalt valvel, juhuks kui tema valdusi ründaks röövissetungijate armee.

Sellele lisandus Visconti järeltulijate puudumise probleem. Kuigi ta oli mitu korda abielus, ei saanud ta järglasi, täpsemalt poega, kes oleks pärinud tema tiitli. Kui talle lõpuks 1425. aastal tütar sündis, oli ta üliõnnelik. Tema rõõmu ei vähendanud asjaolu, et laps oli tüdruk ja sündinud väljaspool abielu. Hertsog pani tütrele nimeks Bianca Maria. Visconti oli oma ainsast lapsest vaimustuses ja andis talle esmaklassilise hariduse, mille hulka kuulus klassikaline ladina keel, muusika, kunst, loodusteadused ja matemaatika. Nii isa kui ka tütre ühiseks armastuseks oli jahipidamine ja hobused.

ÕNNESÕDURID

Perekond Sforza huvid olid teistsugused. Sforza dünastia rajaja Muzio Attendolo põlvnes jõukast talupidajate perekonnast. Kuid talle maaelu ei sobinud. Noorena lahkus ta kodust, et saada väljaõpe kondotjeeride, palgasõdurite juures, kelle mõni hertsogi- või kuningriik võttis tööle kaitseks sissetungijate eest. Attendolo teenis tänu oma muljet avaldavatele sõjalistele oskustele nime Sforza, mis tähendab itaalia keeles 'tugev'. Nimi jäi talle külge ja õige pea rajas ta ise palgasõdurite armee. Tema poeg Francesco võttis pärast isa uppumist 1424. aastal juhtimise enda kätte. Francesco juhtimise all sai armee kõige võimsamaks kogu Itaalias.

Kui Filippo Visconti rünnaku alla sattus, kutsus ta Francesco Sforza juhtima armeed pealetungivate veneetslaste vastu. Tollal oli kombeks laiendada ja kindlustada aadlipere tugevust abielu kaudu. Nii lubaski Visconti Sforzale tänutäheks sõjalise edu eest Bianca Maria käe. Laulatus toimus 25. oktoobril 1441.

Kõrvallehel: *Francesco Sforza ja Bianca Maria Visconti laulatus*

